

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana – broj trideset osam

Jeff Pippenger

2026-01-30

Broj trideset osam

Kušnja Kruha s Neba bila je omega-kušnja učenitva u Isusove dane, a bila je također i omega u odnosu na kušnju s manom koja je predstavljena u alfi savezničke povijesti drevnoga Izraela. Početak je bila mana; svršetak je bio Kruh s Neba. Omega je uvijek najveća, stoga najveće otpadništvo među učenicima označava Kafarnaum kao omegu u povijesti Krista i kušnje učenitva.

Tada Isus reče svojim učenicima: Ako tko hoće ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, i neka uzme svoj križ, i ide za mnom. Jer tko hoće spasiti svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga. Jer kakva je korist čovjeku ako zadobije sav svijet, a izgubi svoju dušu? Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu? Jer Sin Čovječji doći će u slavi Oca svojega sa svojim anđelima; i tada će uzvratiti svakomu prema njegovim djelima. Zaista, kažem vam: ima nekih od ovdje nazočnih koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u svojem kraljevstvu. Matej 16,24–28.

Kafarnaum je omega test. Test u Kafarnaumu jest ispit ulja u prisposobi o deset djevica; on započinje u pokliču o ponoći i pokreće razdoblje koje uključuje prepoznavanje ludih djevica da nemaju ulja. Tada počinju paničariti dok se približavaju zatvarajućim vratima nedjeljnoga zakona, kao što je prikazano u krizi u Kafarnaumu u Ivanu 6:66. Proročki, one su „posramljene”.

Evo, dolaze dani, govori Gospodin Bog, kad ću poslati glad na zemlju, ne glad za kruhom niti žeđ za vodom, nego za slušanjem riječi Gospodnje. I lutat će od mora do mora, i od sjevera pa do istoka; trčat će amo-tamo tražeći riječ Gospodnju, ali je neće naći. U taj će dan od žeđi klonuti lijepe djevice i mladići. Oni koji se zaklinju grijehom Samarije i govore: Živ bio tvoj bog, o Dane! i: Živ bio put Beer-Šebe! — i oni će pasti i nikada više neće ustati. Amos 8:11–14.

Omega kušnja u Kafarnaumu predodnačuje omega kušnju koja slijedi nakon temeljne kušnje 2024. godine. Omega kušnja jest mjesto gdje je zaručnica zapečaćena unaprijed prije nedjeljnoga zakona. To je mjesto gdje je razdvajanje zauvijek dovršeno, jer kad ona bude čista, više nikakvi tuđinci (pogani) neće do vijeka prolaziti kroz Jeruzalem.

I Gospod će rikati sa Siona i pustiti glas svoj iz Jeruzalema; i nebesa će se i zemlja zatresti; ali Gospod će biti utočište svome narodu i snaga sinovima Izraelovim. Tako ćete znati da sam ja Gospod, Bog vaš, koji prebiva na Sionu, gori mojoj svetoj; tada će Jeruzalem biti svet i tuđinci više neće prolaziti kroza nj.

I dogodit će se u onaj dan da će gore kapati novim vinom, i humovi će teći mlijekom, i sve će rijeke Judine teći vodama, i iz Doma Gospodnjega izvirat će izvor koji će natapati dolinu Šitim.

Egipat će postati pustoš, a Edom opustjela pustinja, zbog nasilja nad sinovima Judinim, jer su prolili nevinu krv u njihovoj zemlji. Ali Juda će prebivati do vijeka, i Jeruzalem od naraštaja do naraštaja. Jer očistit ću njihovu krv, koju nisam očistio: jer Gospod prebiva na Sionu. Joel 3,16–21.

Jeruzalem se čisti od grijeha u završnim etapama istražnog suda, što je u trećem poglavlju Zaharije ondje gdje se Jošui daje bijela lanena filadelfijska haljina da zamijeni prljavu laodicejsku haljinu. „Tada će Jeruzalem biti svet, i više nikakvi tuđinci neće prolaziti njime“, jer je pšenica odvojena od kukolja i sabrana kao prinos prvina. To se zbiva u omega testu, i zbiva se kad se otvore nebeski prozori, a Isus baci dragulje u škrinju i kaže svijetu: „dodite i vidite“. „Dodite i vidite“ stijeg mogega kraljevstva, moju zaručnicu, moj prinos levita kao u dane drevne. „Dodite i vidite“ moj hram, moju škrinju punu dragulja — svaki pripravljen kao dio krune kraljevstva slave.

Temeljna alfa-kušnja 2024. godine vodi do hramske omega-kušnje. Omega-kušnja nastupa kada se otvore nebeski prozori, a to je vrijeme kada se zaručnica pripravi. Lude djevice i njihova lažna poruka o miru i sigurnosti, o poznom daždu, kroz otvorene prozore bivaju otpuhane vjetrom, jer je poruka ove povijesti poruka istočnoga vjetra. Ta je poruka Izaijin siloviti vjetar koji se susteže, u dan istočnoga vjetra; to su Ivanova četiri vjetra koja se zadržavaju za vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće.

„Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjareni konj koji nastoji otrgnuti se i projuriti preko lica cijele zemlje, noseći na svom putu razaranje i smrt.”

„Hoćemo li spavati na samom rubu vječnoga svijeta? Hoćemo li biti tromi i hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi mogli stati na svoje noge i živjeti.“ Manuscript Releases, volume 20, 217.

Oni koji odbacuju tu poruku istočnoga vjetra islama, bivaju vjetrom otpuhani kroz prozor — samim simbolom svoje pobune. Smeće zablude zauvijek je prionulo uz bezumni razred koji nema ulja. Efraim se ponovno prionuo uz svoje idole. Odbacili su porast spoznaje o vremenu pečačenja i njegov odnos prema islamu trećega jao. Bog će slavu njihove krivotvorene poruke o kasnoj kiši pretvoriti u „sramotu”.

Moj narod propada zbog pomanjkanja znanja; jer si ti odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe, da mi više ne budeš svećenik; budući da si zaboravio zakon Boga svojega, i ja ću zaboraviti tvoju djecu.

Kako su se umnožavali, tako su grijeshili protiv mene; stoga ću njihovu slavu pretvoriti u sramotu. Hrane se grijehom mogega naroda i srce svoje upravljaju na njegovo bezakonje. I bit će: kakav narod, takav svećenik; i kaznit ću ih za njihove putove i uzvratiti im za njihova djela. Jer će jesti, a neće se nasititi; bludničit će, a neće se umnožiti; jer su prestali paziti na Gospoda. Bludništvo i vino i mlado vino oduzimaju srce. Moj narod traži savjet od svojih drveta, i njegov mu štap navješćuje; jer duh bludništva naveo ih je na zabludu, te su se odali bludništvu odmetnuvši se od svojega Boga. Žrtvu prinose po vrhovima gora i kad prinose po brežuljcima, pod hrastovima i topolama i brijestovima, jer je njihova sjena dobra; zato će vaše kćeri bludničiti i vaše žene činiti preljub. Neću kazniti vaše kćeri kad bludniče, ni vaše žene kad čine

preljub; jer se oni sami odvajaju s bludnicama i prinose žrtve s razvratnicama; zato će narod koji nema razuma propasti.

Premda ti, Izraele, bludničiš, neka ipak Juda ne sagriješi; i ne idite u Gilgal, niti uzlazite u Betaven, niti se zaklinjite: Živ je Gospodin. Jer Izrael se otima kao svojeglava junica; sada će ih Gospodin pasti kao janje na prostranu mjestu.

Efrajim se prionuo uz idole: ostavi ga na miru.

Piće im je uskiso; neprestano se odaju bludu; njezini knezovi sramotno ljube: Dajte. Vjetar ju je svezao u svoja krila, i oni će se postidjeti zbog svojih žrtava. Hošea 4:6–19.

Smeće koje se uklanja jesu i lude djevice i njihove pogrešne doktrine uz koje su prionule. Mi smo ono što jedemo, a one su odbacile poruku istočnoga vjetra, izabrale umjesto nje laž koja za sobom donosi silnu zabludu te se povezale sa svojom krivotvorenom porukom o miru i sigurnosti, porukom kasne kiše. Joelovo novo vino odrezano je od njihovih usta, upravo ondje gdje Jeremija postaje Božjim ustima.

„Odbacujući istinu, ljudi odbacuju njezina Začetnika. Gazeći Božji zakon, niječu autoritet Zakonodavca. Jednako je lako načiniti idol od lažnih učenja i teorija kao i izraditi idol od drveta ili kamena. Pogrešno prikazujući Božje osobine, Sotona navodi ljude da o Njemu stvore pogrešnu predodžbu. Kod mnogih je na mjesto Jehove ustoličen filozofski idol; dok živomu Bogu, onakvu kakav se otkriva u svojoj Riječi, u Kristu i u djelima stvaranja, bogoslužje iskazuje tek nekolicina. Tisuće obožavaju prirodu dok niječu Boga prirode. Premda u drukčijem obliku, idolopoklonstvo danas postoji u kršćanskome svijetu jednako stvarno kao što je postojalo u starome Izraelu u Ilijino vrijeme. Bog mnogih tobože mudrih ljudi, filozofa, pjesnika, političara, novinara — bog uglađenih pomodnih krugova, mnogih koledža i sveučilišta, pa čak i nekih teoloških ustanova — jedva da je bolji od Baala, feničkoga boga sunca.” Velika borba, 583.

Pri razdvajanju istinskog i lažnog u Millerovu snu vjetar odnosi lažne djevice, dok Gospodin pečati svoju zaručnicu tijekom omega unutarnjeg ispita otvorenog prozora.

Evo, ja šaljem glasnika svojega da pripravi put preda mnom; i iznenada će doći u svoj hram Gospodin kojega tražite, i Anđeo saveza kojemu se radujete; evo, on dolazi, govori Gospod nad vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I sjest će kao onaj koji tali i pročišćuje srebro; i očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Gospodu prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti mio Gospodu kao u dane starine i kao u prijašnje godine. Malahija 3:1–4.

Sinovi Levijevi jesu sinovi onih levita koji su ostali vjerni na Aronovu ispitu slike Zvijeri, a zatim ponovno na Jeroboamovu ispitu slike Zvijeri. To su oni koji prolaze ispit slike Zvijeri, koji je ispit po kojemu se odlučuje njihova vječna sudbina, i ispit koji moraju proći — prije nego što budemo zapečaćeni.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se slika Zvijeri oblikovati prije nego što se završi vrijeme milosti; jer će ona biti velika kušnja za Božji narod, po kojoj će se odlučiti njihova vječna sudbina.”

„Ovo je kušnja koju Božji narod mora proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji su dokazali svoju vjernost Bogu držeći Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, stat će pod stijeg Gospodina Boga Jehove i primit će pečat živoga Boga. Oni koji odbace istinu nebeskoga podrijetla i prihvate nedjeljnu subotu, primit će žig zvijeri.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

Ispit o slici zvijeri ispit je koji prethodi ispitu o žigu zvijeri pri nedjeljnom zakonu, i mora biti položen prije nego što se vrata zatvore.

To je kušnja koja pročišćuje pravedne i također odvaja pravedne od nepravednih. To je kušnja u kojoj se ustanovilo da su Daniel, Šadrah, Mešah i Abednego izgledom ljepši i uhranjeniji od onih koji su jeli babilonsku hranu. Jedna je skupina jela kruh Neba, a druga kruh Babilona. To je kušnja kruha u sinagogi u Kafarnaumu.

Izvana, vrijeme kušnje u kojem se sada nalazimo jest kušnja slike Zvijeri, sjedinjenja crkve i države unutar Sjedinjenih Država. Usporedno unutarne vrijeme kušnje prepoznaje jednu skupinu djevice koje očituju sliku čovječstva i drugu skupinu djevice koje očituju sliku božanstva sjedinjenog s čovječtvom. Nakon što Malahija prepozna očišćenje i pročišćavanje Levita, Bog predlaže kušnju.

I doći ću k vama na sud; i bit ću brz svjedok protiv vračara, i protiv preljubnika, i protiv onih koji se krivo zaklinju, i protiv onih koji zakidaju najamnika u njegovoj plaći, udovicu i siročeta, i koji stranca odvrćaju od njegova prava, i mene se ne boje, govori Gospod nad vojskama.

Jer ja sam Gospod, ne mijenjam se; stoga vi, sinovi Jakovljevi, niste uništeni. Malahija 3:5, 6.

Prva kušnja jest bojati se Boga, a razred koji nije izdržao ispitivanje Glasnika Saveza potom se oslovljava s pet osuda, po jednom za svaku od ludih djevice, koje odgovaraju tome da budu jadni, bijedni, siromašni, slijepi, goli; pet proročkih obilježja za pet ludih djevice, sažetih pod izrazom „i ne bojite me se”. To su oni koji nisu prošli temeljnu prvu alfa-kušnju. Pali su zato što nisu razumjeli da se Bog nikada ne mijenja. To su oni koji nisu prošli temeljnu vanjsku alfa-kušnju iz 2024.

„Iz povijesti prošlosti treba naučiti pouke; i na njih se skreće pozornost da svi razumiju kako Bog sada djeluje po istim načelima po kojima je oduvijek djelovao. Njegova se ruka vidi u Njegovu djelu i među narodima sada, isto onako kao što se vidjela oduvijek otkako je evanđelje prvi put bilo naviješteno Adamu u Edenu.”

„Postoje razdoblja koja su prekretnice u povijesti naroda i Crkve. U Božjoj providnosti, kada nastupe te različite krize, daje se svjetlo za to vrijeme. Ako se ono primi, dolazi do duhovnog napretka; ako se odbaci, slijede duhovno opadanje i brodolom. Gospodin je u svojoj Riječi razotkrio prodorno djelo evanđelja kako se ono provodilo u prošlosti i kako će se provoditi u

budućnosti, sve do završnog sukoba, kada će sotonske sile poduzeti svoj posljednji čudesni pokret.” Bible Echo, 26. kolovoza 1895.

Laodicejci ne uviđaju da je Božje postupanje s ljudima uvijek isto. Ako se primi svjetlo, ili ulje, postoji blagoslov; ako ne, slijedi brodolom.

„U prošlim vjekovima Gospod Bog neba otkrivao je svoje tajne svojim prorocima. Sadašnjost i budućnost jednako su mu jasne. Božji glas odjekuje kroz vjekove, govoreći čovjeku što će se zbiti. Kraljevi i knezovi zauzimaju svoja mjesta u vrijeme koje im je određeno. Oni misle da provode vlastite naume, ali u stvarnosti ispunjavaju riječ koju je Bog izrekao.

„Pavao izjavljuje da su izvještaji o Božjem postupanju s čovječanstvom u prošlosti ‘napisani za našu opomenu, na koje su došli svršeci svijeta’. Povijest o Danielu dana nam je za našu opomenu. ‘Tajna je Gospodnja s onima koji ga se boje.’ Danielov Bog još uvijek živi i vlada. Nije zatvorio nebo pred svojim narodom. Kao u židovsko doba, tako i u ovo doba, Bog otkriva svoje tajne svojim slugama, prorocima.“

„Apostol Petar kaže: ‘I imamo još sigurniju proročku riječ; i dobro činite što pazite na nju kao na svjetiljku koja svijetli na tamnu mjestu, dok dan ne osvane i zvijezda Danica ne uziđe u vašim srcima: znajući ponajprije ovo, da nijedno proroštvo Pisma nije predmet samovoljnoga tumačenja. Jer proroštvo nikada nije došlo voljom čovječjom, nego su sveti Božji ljudi govorili potaknuti Duhom Svetim.’”

Nevjerni i bezbožni ne razabiru važnost znakova vremena, prореčenih u proročkoj riječi. U neznanju oni mogu odbiti prihvatiti nadahnuti zapis. Ali kada oni koji se nazivaju kršćanima podrugljivo govore o načinima i sredstvima kojima se veliki JA JESAM služi da bi objavio svoje namjere, pokazuju da su neupućeni i u Pisma i u silu Božju. Stvoritelj točno zna s kojim se elementima mora suočiti u ljudskoj naravi. On zna kojim se sredstvima treba poslužiti da bi postigao željene rezultate.

„Čovjekova riječ iznevjerava. Onaj tko tvrdnje ljudi učini svojim osloncem, s pravom može drhtati; jer će jednoga dana biti kao brodolomom razbijena lađa. Božja je riječ nepogrešiva i ostaje dovijeka. Krist izjavljuje: ‘Zaista vam kažem, dok ne prođu nebo i zemlja, ni jedno slovo, ni jedan potezić nipošto neće proći iz Zakona dok se sve ne ispuni.’ Božja će riječ ostati kroz neprekidna vjekovna doba vječnosti.” Youth Instructor, 1. prosinca 1903.

Bog se nikada ne mijenja i djeluje prema istim načelima kao što je oduvijek činio.

„Djelo Božje na zemlji pokazuje, iz naraštaja u naraštaj, upečatljivu sličnost u svakoj velikoj reformaciji ili vjerskom pokretu. Načela Božjeg postupanja s ljudima uvijek su ista. Važni pokreti sadašnjega vremena imaju svoju usporednicu u onima iz prošlosti, a iskustvo crkve u prijašnjim vjekovima sadrži pouke od velike vrijednosti za naše vrijeme.“ Velika borba, 343.

Prva četiri retka trećega poglavlja Malahije prepoznaju glasnika koji pripravlja put Glasniku Saveza, te čišćenje i pročišćavanje Levita. Potom Gospodin izriče sud nad Laodicejom, utvrđujući da se ne boje Boga, što znači da nisu položili temeljni alfa-test trećega anđela. Njihov nedostatak straha predstavlja namjerno odbacivanje znanja, a kontekst znanja koje odbijaju jest prihvaćanje

povijesti glasnika koji pripravlja put i božanskoga Glasnika koji slijedi. Svi proroci prepoznaju posljednje dane, i ne bi bilo razloga da se prepozna krivotvoreni reformatorski pokret kad ne bi postojao istinski.

„Ali Sotona nije mirovao. Sada je pokušao ono što je pokušavao u svakom drugom reformnom pokretu — prevariti i uništiti narod podmećući mu krivotvorinu umjesto pravoga djela. Kao što su u prvom stoljeću kršćanske crkve postojali lažni Kristi, tako su se u šesnaestom stoljeću pojavili lažni proroci.” Velika borba, 186.

Kontekst prvih šest stihova trećega poglavlja Malahije jest čišćenje i pročišćenje levita reformnoga pokreta sto četrdeset i četiri tisuće. Budućnost za Ameriku jest ili upravo taj pokret, ili jedan od mnogih krivotvorina. Zatim Malahija kaže:

Još od dana svojih otaca odstupili ste od mojih uredaba i niste ih držali. Vratite se k meni, i ja ću se vratiti k vama, govori Jahve nad Vojskama. Malahija 3,7.

Postupna pobuna tijekom četiriju naraštaja uvod je i okruženje Knjige proroka Joela, a Malahija ovdje prepoznaje istu tu postupnu pobunu kada kaže: „još od dana vaših otaca odstupate“. Od 1863. godine, od dana otaca prvoga naraštaja pobune, oni su sve više i više odlazili sve dalje od Boga. Objavu protiv njihova neprekidnog grijeha ublažava laodicejski poziv koji u žalobnim tonovima obećava da će se, ako bi se samo vratili, Bog vratiti k njima.

Ali vi rekoste: „U čemu da se vratimo?“ Hoće li čovjek zakidati Boga? A ipak ste mene zakidali. Ali vi govorite: „U čemu smo te zakidali?“ U desetinama i prinosima. Prokleti ste prokletstvom, jer ste mene zakidali, sav ovaj narod.

Donesite sve desetine u spremište, da bude hrane u mojoj kući, i iskušajte me sada u tome, veli Jahve nad vojskama, neću li vam otvoriti nebeske ustave i izliti na vas blagoslov te nećete imati dosta mjesta da ga primite.

I ukorit ću proždrljivca radi vas, i on vam neće uništavati plodove zemlje; niti će vaša loza u polju odbacivati svoj plod prije vremena, govori Gospod nad vojskama. I svi će vas narodi zvati blaženima, jer ćete biti zemlja miline, govori Gospod nad vojskama. Malahija 3:5–12.

Alfa temeljni vanjski ispit iz 2024. slijedi završni unutarnji ispit iz 2026. Taj završni ispit nastupa kada se otvore nebeski prozori, a tri mjesta na kojima su ti otvoreni prozori prepoznati u kontekstu crkve pobjednice jesu Malahija 3, Millerov san i Otkrivenje 19. Malahija je alfa, Millerov san je sredina, a Otkrivenje je omega. Ispit je prikazan Kristom kao čovjekom s četkom za prašinu, koji baca dragulje u kovčežić. Ti su dragulji i istine savršeno poredane u svojem redosljedu, i Ostatak. Spremište je mjesto gdje se hrana prikuplja i razdjeljuje. Kao i u ispitu s manom, ispitu Kafarnauma i Kruha nebeskog — „hrana” je predmet.

„Meso“ je ulje u prispodobi o djevicama i ono predstavlja karakter, Duha Svetoga i proročku poruku koja donosi Duha Svetoga u srca i umove onih koji razvijaju Kristov karakter. „Meso“ je Joelovo „novo vino“ koje je uskraćeno pijanicama Efrajimovim. Da biste položili unutarnju ispitnu kušnju vršnoga kamena hrama drugoga anđela, morate biti položili vanjsku prvu alfa temeljnu kušnju. Ako niste prihvatili temelj, ne možete biti dijelom hrama koji se podiže na temelju; ali ako

niste među brojem onih koji su položili tu temeljnu kušnju, sagradit ćete svoju duhovnu krivotvorenu kuću na pijesku. Ivan tu krivotvorenu duhovnu kuću naziva „sinagoga Sotonina“, a Jeremija „zbor podrugljivaca“.

Donesite sve desetine i prinose u spremište jest unutarnji ispit na kojemu se utiskuje pečat. Čovjek s četkom za prašinu bacio je Božji narod ostatka u povećani kovčeg, i time je prikazivao djelo donošenja svih desetina u spremište. Leviti su prinos koji se podiže kada On izlijeva blagoslov s nebeskih prozora. Dragulji čovjeka s četkom za prašinu jesu Njegov narod ostatka, a u šestom poglavlju Izaije taj je narod ostatka označen kao desetina.

Tada rekoh: Gospodine, dokle? I on odgovori: Dok gradovi ne opuste bez stanovnika, i kuće bez čovjeka, i zemlja ne postane sasvim pusta; i dok Gospod ne ukloni ljude daleko, te usred zemlje ne nastane veliko opustošenje. Ali će još u njoj ostati desetina, i ona će se vratiti, i bit će pojedena: kao terebinta i kao hrast, kojima je srž u njima kad odbace lišće; tako će sveto sjeme biti njezina srž. Izaija 6:11–13.

Gospodin pitanje „dokle“ poistovjećuje s višestrukim svjedocima kao upućivanje na nedjeljni zakon, a u trećem retku šestoga poglavlja Izaije anđeli objavljuju: „Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama: sva je zemlja puna slave njegove.“ Sestra White to povezuje sa silnim anđelom iz Otkrivenja osamnaest.

„Dok [anđeli] promatraju budućnost, kada će sva zemlja biti ispunjena Njegovom slavom, pobjednička pjesma hvale odjekuje od jednoga do drugoga u milozvučnom pjevu: ‘Svet, svet, svet, Gospodin nad vojskama.’ Oni su potpuno zadovoljni proslavljati Boga; i u Njegovoj prisutnosti, pod osmijehom Njegova odobravanja, ne žele ništa više. Noseći Njegov lik, vršeći Njegovu službu i klanjajući Mu se, njihova je najuzvišenija težnja u potpunosti ostvarena.”
Review and Herald, 22. prosinca 1896.

Izaija 6 identificira 11. rujna, kada je zemlja bila obasjana slavom prvoga glasa od dvaju glasova iz Otkrivenja osamnaest. Kada je Izaija upitao: „Dokle?“, povijest toga poglavlja prepoznaje se kao razdoblje od 11. rujna do nedjeljnog zakona, kada dolazi drugi glas. Izaija nas obavještava da će u vrijeme nedjeljnog zakona postojati Ostatak — koji je desetina. Ostatak u sebi ima sadržaj — ulje u svojim posudama.

Ali još će u njoj biti desetina [desetak], i ona će se vratiti, i bit će pojedena; kao terebint i kao hrast, kojima je bit u njima kad odbace svoje lišće: tako će sveto sjeme biti njezina bit. Izaija 6:13.

„Desetina“ su oni koji su se „vratili“ kao odgovor na Malahijin, a također i Jeremijin poziv na povratak. Oni su stabla čovječanstva, sjedinjena s božanstvom (sveto sjeme). Oni će biti pojedeni, jer oni nisu samo glasnici, nego su i znamen pentekostnih valovitih kruhova; oni su poruka koju će pogani jesti.

Stoga ovako govori Gospodin: Ako se vratiš, ja ću te opet dovesti, i stajat ćeš preda mnom; i ako odijeliš dragocjeno od bezvrijednoga, bit ćeš kao usta moja. Neka se oni vrate k tebi, ali ti se ne vraćaj k njima. Jeremija 15,19.

Jeremija predstavlja one koji su pojeli poruku u anđelovoj ruci, što je bila alfa i temeljna kušnja predstavljena 11. kolovozom 1840., 1888. i 11. rujna, jer on kaže da je našao riječi i pojeo ih.

Nadoše se tvoje riječi, i ja ih pojedoh; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega, jer sam nazvan imenom tvojim, o Gospode, Bože nad vojskama. Jeremija 15,16.

Jeremija je nazvan Božjim imenom kada je pojeo knjižicu iz anđelove ruke, i ta je poruka proizvela radost i veselje, nasuprot sramoti. Kada je Božje ime dano Jeremiji, on predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće koji su Filadelfijci.

Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i više neće izići van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Otkrivenje 3,12.

Jeremija je pojeo poruku 11. rujna i pretrpio razočaranje 18. srpnja 2020.

Ne sjedoh u zbor podrugljivaca niti se radovah; sjedoh sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Zašto je bol moja trajna, i rana moja neizlječiva, koja se ne da iscijeliti? Hoćeš li mi doista biti kao varalica i kao vode koje presušuju? Jeremija 15:17, 18.

Jeremijina „skupština podrugljivaca” jest filadelfijska i smirenska „sinagoga Sotonina”, koji govore da su Židovi, a nisu. Jeremija se nije radovao, jer poruka koju je bio navijestio bila je lažna poruka, koja je proizvela samo sramotu, a ne radost. Jeremijina „trajna rana koja se nije dala izliječiti” bila su tri i pol dana tijekom kojih se skupština podrugljivaca radovala dok su Jeremija, Mojsije i Ilija bili mrtvi na ulici koja je prolazila kroz dolinu mrtvih suhih kostiju. Usred toga razdoblja sumnje i neizvjesnosti, Gospodin je pozvao Jeremiju da se vrati.

Stoga ovako govori Gospodin: Ako se obratiš, opet ću te dovesti natrag, i stajat ćeš predamnom; i ako odijeliš dragocjeno od bezvrijednoga, bit ćeš kao moja usta. Neka se oni obrate k tebi, ali ti se ne obraćaj njima. I učinit ću te ovom narodu utvrđenim brončanim zidom: borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati; jer ja sam s tobom da te spasim i da te izbavim, govori Gospodin. I izbavit ću te iz ruke opakih, i otkupit ću te iz ruke strašnih. Jeremija 15:19–21.

Ako bi se Jeremija vratio, Bog bi ga učinio vojskom, prikazanom kao mjedeni zid protiv kojega će se boriti i „opaki” i „strašni”, ali neće nadvladati. To je vojska bijelih konja s konjanicima odjevenima u odore od bijelog lana. Ta vojska, odnosno mjedeni zid, podiže se kada se Jeremija vrati; ako i kada, on odvoji dragocjeno od bezvrijednoga. U Ezekielu trideset sedam vojska za koju sestra White kaže da je Božji ostatak ustaje kada se oni vrate. Ostatak se vraća, a zatim ustaje kao silna vojska, kada odvoje dragocjeno od bezvrijednoga i tada postanu Božja usta. Oni moraju ispravno razdijeliti riječ istine, odvajajući pljevu od pšenice, jer se služe istim pravilima koja je usvojio njihov otac, koji je bio mlinar, stručan za pripravljanje najboljega kruha. Ako odvoje dragocjeno od bezvrijednoga, istinu od zablude, bit će Božji stražari kada Bog odvoji opake i mudre.

Jeremija je odgovorio na poziv na povratak 2023., a zatim je 2024. bio razočaran kada se velika skupina odvojila na temeljnom ispitu Rima koji uspostavlja viđenje. Jeremija je ispravno odvojio dragocjeno od bezvrijednoga, istinu od zablude, i nastavio dalje sve do unutarnjeg omega-ispita pri

otvaranju nebeskih prozora. Kada se nebesa otvore, crkva pobjedonosna pripremila se. Prošla je temeljni vanjski alfa-ispit, a zatim je prošla i unutarnji omega-ispit nebeskih prozora. Ona ili prolazi i postaje dijelom Božje vojske, ili je vjetar izbacuje kroz prozore. Izbačena je na veliko polje, kao Šebna u Izaiji dvadeset i dva, ili je bačena u kovčeg. Ili je bačena u kovčeg, ili je izbačena iz hrama kao što je Nehemija izbacio Tobiju ili Krist mjenjače novca. Kada čovjek s četkom za prašinu baca dragulje u kovčeg, kovčeg je ili Riječ Božja u novom okviru istine ili je kovčeg hram Božji, a oboje su simboli Krista, a Krist se ne smije dijeliti.

Je li Krist razdijeljen? Je li Pavao za vas razapet? Ili ste u ime Pavlovo kršteni? 1. Korinćanima 1,13.

Krist nije odvojen od Pavla. Božanstvo nije bilo odvojeno od Pavlove ljudskosti. Kada je Pavao, kao čovjek, krstio u ime Božanstva, nije bilo podjele, jer je ljudski glasnik sjedinjen s božanskom porukom. Pavao je bio združen s Božanstvom jednako sigurno kao što je Efrajim bio združen sa svojim idolima.

Oni u Millerovu snu koji su bačeni u hram (kovčežić) jesu desetine iz Malahije tri koje treba donijeti u spremište, gdje se hrana pohranjuje i dijeli. To spremište jest hram sto četrdeset i četiri tisuće, ili kako je Petar rekao: „duhovni dom, sveto svećenstvo.” Kovčežić je duhovni dom, a dragulji su svećenstvo. Iz toga razloga Millerov san zabilježen je na stranici „81”, simbolu božanskoga Velikog Svećenika združenog s osamdeset ljudskih svećenika.

U Millerovu snu čovjek s četkom za prašinu predložuje donošenje dragulja (koji su Izaijine desetine i Malahijini prinosi), kada baca dragulje u hram, koji je žitnica, koji je kovčežić. Često su u vezi s drugim anđelom uključena dva pitanja, a omega test jest drugi anđeo u odnosu na alfa test i treći lakmus-test. Poziv je na povratak, a povratak se očituje donošenjem svih desetina i prinosa u žitnicu, da bude hrane u Njegovoj kući. Dva su pitanja ovdje: što je „hrana“? i što je „žitnica“?

Odgovor na ta dva pitanja ovisi o tome jesu li dragulji glasnici ili poruka. Ako su to glasnici, tada su oni desetina koja sačinjava hram, koji se uvijek podiže u drugom koraku. Ako je to poruka, onda je to poruka Ponoćnog poklika, dovedena do savršenstva kao zaglavni kamen hrama, i osnaženje poruke drugoga anđela.

I reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku te prionuti uza svoju ženu, i njih dvoje bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što je dakle Bog združio, čovjek neka ne rastavlja. Matej 19,5.6.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.

„Bila sam vraćena na navješćivanje Kristova prvog dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusova naučavanja. Njihovo protivljenje poruci koja je unaprijed naviještala Njegov dolazak dovelo ih je u položaj u kojem nisu mogli spremno primiti ni najsnažniji dokaz da je On Mesija. Sotona je one koji su odbacili Ivanovu poruku naveo da odu još dalje, da odbace i razapnu Krista. Čineći to, doveli su se u stanje u kojem nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice, koji bi ih poučio putu u nebesko Svetište. Razdiranje hramskoga zastora pokazalo

je da se židovske žrtve i obredi više neće primati. Velika Žrtva bila je prinesena i prihvaćena, a Sveti Duh koji je sišao na dan Pedesetnice prenio je misli učenika sa zemaljskoga svetišta na nebesko, kamo je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, da na svoje učenike izlije dobrobiti svoga pomirenja. Ali Židovi su bili ostavljeni u potpunoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja te su se i dalje uzdali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko Svetište zauzelo je mjesto zemaljskoga, no oni nisu imali nikakva znanja o toj promjeni. Stoga nisu mogli imati koristi od Kristove službe posredovanja u Svetome.“

„Mnogi s užasom promatraju postupak Židova u odbacivanju i razapinjanju Krista; i dok čitaju povijest Njegova sramotnog zlostavljanja, misle da ga ljube te da ga ne bi zaniijekali kao Petar niti razapeli kao Židovi. Ali Bog, koji čita srca svih, stavio je na kušnju tu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osjećaju. Cijelo je nebo s najdubljim zanimanjem promatralo kako je primljena poruka prvoga anđela. No mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i koji su proljevali suze dok su čitali izvještaj o križu, ismijali su radosnu vijest o Njegovu dolasku. Umjesto da prime poruku s radošću, proglasili su je zabludom. Mrzili su one koji su ljubili njegov dolazak i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti im je koristio ponoćni poklik, koji ih je trebao pripremiti da po vjeri uđu s Isusom u Svetinju nad svetinjama nebeskoga Svetišta. A odbacivanjem dviju prethodnih poruka toliko su pomračili svoj razum da ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Vidjela sam da su, kao što su Židovi razapeli Isusa, tako i nazivne crkve razapele te poruke, i stoga nemaju nikakva znanja o putu u Svetinju nad svetinjama, niti mogu imati koristi od Isusova posredovanja ondje. Poput Židova, koji su prinosili svoje beskorisne žrtve, oni uznose svoje beskorisne molitve odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan prijevarom, poprima religiozan karakter i vodi umove tih tobožnjih kršćana k sebi, djelujući svojom silom, svojim znakovima i lažnim čudesima, da ih učvrsti u svojoj zamci.“ Early Writings, 259–261.